

Arrest

nr. 313 235 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 24 maart 2021 binnenkwam, diende op 25 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 juni 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd in beroep (RvV 23 november 2023, nr. X).

1.3. Op 22 januari 2024 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 27 februari 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 februari 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/01/2024

Overdracht CGVS: 07/02/2024

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Habar Gidir. U bent geboren op [...] januari 1989 in de stad Mogadishu, gelegen in de provincie Banaadir in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië in 2007 verbleef. Op een donderdag kwamen troepen van de overheid de woningen in uw wijk binnen. U en uw vrienden maakten zich op dat moment klaar om te voetballen. Bepaalde jongeren zeiden dat de soldaten jullie ervan zouden verdenken lid te zijn van Al-Shabaab. Daarop gingen Ab., A., S. en uzelf zich verschuilen de moskee. Wanneer het leger naderde, ging Ab. bij de deur staan. Ab. werd vervolgens gedood. Daaropvolgend viel het leger de moskee binnen, waarop de soldaten jullie ervan beschuldigden lid te zijn van Al-Shabaab. Zij schoten vervolgens naast jullie hoofd om jullie schrik aan te jagen. Daaropvolgend werden jullie meegenomen naar een plaats genaamd Bakhaarka Ali Agoon waar jullie bewaakt werden. Daar dreigden zij jullie benen te breken wanneer jullie niets zeiden. Jullie werden uiteindelijk vrijgelaten. Door het conflict tussen de overheid en Al-Shabaab werden de jongens in de wijken waar de overheid de huizen binnenviel aangezien als leden van Al-Shabaab. Door deze praktijken probeerde Al-Shabaab op de jongeren in te praten en hen te rekruteren. Uw buur Abd. vroeg u om lid te worden van Al-Shabaab en gaf u drie dagen bedenktijd. Binnen die drie dagen kwam Al-Shabaab op een avond naar uw huis. Op dat moment bleef u echter toevallig bij een vriend slapen. Uw moeder werd gevraagd waar u was. U diende zich vervolgens bij uw voormalige buurvrouw F. te verschuilen. U verbleef een week bij haar gezin in de wijk Yaqshid. In november 2007 verliet u Somalië samen met uw voormalige buurvrouw en haar gezin. U kwam in dezelfde maand aan in Kenia. U verbleef eerst drie weken in Nairobi, vooraleer u naar Kakuma trok. U verbleef vervolgens tot 6 december 2020 in een vluchtelingenkamp nabij Kakuma. U vertrok op 6 december 2020 per motor en per bus richting Oeganda. Op 15 februari 2021 vertrok u per vliegtuig vanuit Oeganda naar Turkije. Zes dagen later ging u te voet naar Griekenland. Na vier dagen in Griekenland verbleven te hebben, vertrok u per vliegtuig naar Italië. U ging vervolgens per trein via Frankrijk en België naar Nederland. Daaropvolgend verbleef u 15 dagen in Nederland. U nam vervolgens de auto naar België. U kwam op 24 maart 2021 aan in België, alwaar u op 25 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u vier onderwijscertificaten, een UNHCR-kaart, een vluchtelingenkaart, een badge voor het vluchtelingenkamp en een kaart van de UNHCR en WFP voor. Daarnaast bezorgde u het CGVS op 26 september 2022 enkele correcties als reactie op de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Op 12 juni 2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof werd gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest van 23 november 2023. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te verlaten diende u op 22 januari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U houdt vast aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U vreest namelijk nog steeds door Al-Shabaab te worden gedood. Ook verklaart u dat uw clan u niet kan beschermen. Daarnaast stelt u dat uw moeder in Kenia verblijft. Ter staving van haar verblijf in Kenia legt u een document van het Keniaanse Refugee Affair Secretariat neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerst verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor

subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiare beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Integendeel, u stelt nog steeds te vrezen om door Al-Shabaab te worden gedood (zie verklaring volgend verzoek d.d.05.02.2024 (verder verklaring volgend verzoek), punt 17 en 20). Het louter vasthouden aan uw eerdere verklaringen aangaande uw vrees bij terugkeer naar Somalië, wijzigt niets aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Het CGVS stelt verder vast dat u zich in uw tweede verzoek om internationale bescherming in wezen beperkt tot het herhalen van uw verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van (onjuiste interpretaties van) de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet kan wijzigen.

Uw bewering dat uw moeder ten tijde van het interview bij het CGVS alreeds in Kenia verbleef, hetgeen u aan de hand van het document van de Refugee Affairs Secretariat wenst te staven, kan de eerder geuite twijfels aangaande de woonplaats van uw moeder en broer H. niet wegnemen (zie verklaring volgend verzoek, punt 17 en 19). In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de woonplaats van uw moeder en broer dermate inconsistent waren dat deze het CGVS verhinderen een goed zicht hun werkelijke woonplaats te verkrijgen en bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid aantasten. De Raad trad de commissaris-generaal bij in deze beoordeling in haar arrest van 23 november 2023, randnr. 4.1.5.).

Het door u neergelegde document van het Keniaanse Refugee Affairs Secretariat kan bovenstaande appreciatie evenmin wijzigen. Het document, dat een kopie betreft, werd niet volledig gekopieerd, waardoor het CGVS in het ongewisse verkeerd over de correcte datum waarop uw moeder als vluchteling werd geregistreerd in Nairobi, Kenia. Bij de 'Date of Registration' kan enkel '25 aug' worden gelezen. Daar er onderaan het door u neergelegde document wordt vermeld dat deze op 25 augustus 2023 werd afgeleverd, kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat uw moeder op 25 augustus 2023 in Kenia werd geregistreerd als vluchteling. Het door u neergelegde document kan dan ook geenszins dienen als bewijs van het verblijf van uw moeder in Kenia ten tijde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Integendeel, dit document doet de twijfels aangaande de geloofwaardigheid van het verblijf van uw moeder in Kenia ten tijde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS alleen maar toenemen.

Daarnaast plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de manier waarop u dit document verkreeg. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming namelijk dat uw moeder en broer H. samen in Nairobi te Kenia verblijven (notities CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u met uw moeder en broer nog steeds contact te onderhouden via WhatsApp (notities CGVS, p. 10).

Dat u verklaart het door u neergelegde document te hebben verkregen via M.A., iemand die volgens uw verklaringen weet hoe hij WhatsApp moet gebruiken, is dan ook opmerkelijk.

Het is namelijk onduidelijk waarom u voor het verkrijgen van dit document geen beroep heeft gedaan op uw broer, die volgens uw verklaringen samen met uw moeder in Kenia verblijft en eveneens met WhatsApp kan werken. Ook doet het gegeven dat u geen document van de Refugee Affairs Secretariat neerlegt aangaande de registratie van uw broer als vluchteling in Kenia verder ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de woonplaats van uw broer H.

Wat betreft uw verklaring dat uw clan, in tegenstelling wat het CGVS beweert, u niet helpt (verklaring volgend verzoek, punt 24), dient te worden vastgesteld dat u deze bewering geenszins toelicht. Ondanks het gegeven dat dit een blote bewering betreft, dient te worden opgemerkt dat uw verklaring geen afbreuk doet aan de essentie van de beoordeling van uw vorig verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan deze verklaring de eerder gedane appreciatie niet ombuigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en

antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar.

ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en

antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Benadir/Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 4 van het EU-Handvest;
- Artikelen 48 tot 48/6 en van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Vooreerst meent verzoeker dat de termijn vooropgesteld in artikel 57/6, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd. Tevens houdt dit een schending in van de redelijke termijn. In de bestreden beslissing wordt nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Vervolgens meent verzoeker dat hij recht had op een persoonlijk onderhoud (artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet).

Aangaande zijn bijkomende verklaringen stelt verzoeker dat deze in lijn liggen met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Dit benadrukt het oprecht karakter van zijn verklaringen. Verzoeker meent dat de eerdere (afwijkende) verklaringen die werden genoteerd tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hier niet tegenop wegen. De verklaringen die hij heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken dateren bovendien van voor zijn broer en moeder Somalië hebben verlaten.

Het document van het Keniaanse Refugee Affair Secretariat werd (enkel) afgeleverd op 25 augustus 2023 en bewijst dat zijn moeder (minstens) sinds deze datum effectief verblijvende is in Kenia en niet langer in Somalië.

Verzoeker vervolgde verder dat hij niet kan rekening op de bescherming van zijn clan.

Verzoeker verliet Somalië in december 2007. Hij heeft sindsdien geen huisvesting of inkomen meer. Verzoeker is compleet vervreemd geraakt van zijn land van herkomst.

Hij gaf ook zelf aan tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 februari 2024 dat hij geen familie (netwerk) meer heeft in Somalië. Ook zijn moeder verblijft niet langer in Somalië, maar wel in Kenia. Hij wijst er op dat ook socio-economische overwegingen (zoals het gebrek aan een inkomen) relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling (artikel 3 van EVRM).

Verzoeker benadrukt nog dat hij reeds sinds december 2007 Somalië verliet en niet meer is teruggekeerd sindsdien. Verzoeker is hierdoor vervreemd geraakt van zijn land van herkomst. Hij heeft zich een “westerse” levensstijl aangemeten, door zijn langdurig verblijf in Europa. Hierdoor dreigt verzoeker gevisieerd te worden, temeer gelet op de recente veiligheidssituatie in Somalië.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor

maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. Verzoeker voert aan dat de beslissingstermijn van tien dagen voorzien in artikel 57/6, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd door de commissaris-generaal, waardoor deze volgens hem niet meer over de mogelijkheid zou hebben beschikt om zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te beschouwen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, van de voormelde wet. De Raad wijst er in dit verband op dat de in artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van tien werkdagen, die begint te rekenen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een termijn van orde betreft en – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

Overigens stelt verzoeker dat naast de voormelde beslissingstermijn van tien dagen, tevens de redelijke termijn werd overschreden.

Daargelaten de vraag of de bestreden beslissing werd genomen in strijd met een redelijke beslissingstermijn, toont verzoeker in geen geval aan dat de voorgehouden onregelmatigheid verder een invloed zou kunnen hebben op de afloop van de procedure, of een essentieel belang verleent aan de procedure (*cfr.* HvJ 16 juli 2020, nr. C-517/17, punt 70). Bovendien is het in het belang van zowel de lidstaten als de personen die om internationale bescherming verzoeken dat zo spoedig mogelijk een beslissing wordt genomen inzake verzoeken om internationale bescherming, onverminderd het uitvoeren van een behoorlijke en volledige behandeling (Overweging 18 van de Richtlijn 2013/32/EU). *“Ofschoon richtlijn 2013/32 niet tot doel heeft een gemeenschappelijke norm in te voeren met betrekking tot de bevoegdheid om na de nietigverklaring van de oorspronkelijke beslissing inzake een verzoek om internationale bescherming een nieuwe beslissing vast te stellen, blijkt bijgevolg niettemin uit haar doelstelling om te zorgen voor een zo snel mogelijke behandeling van dergelijke verzoeken, uit de verplichting om een nuttig effect van artikel 46, lid 3, te garanderen, en uit de uit artikel 47 van het Handvest voortvloeiende noodzaak om de doeltreffendheid van het beroep te verzekeren, dat elke door die richtlijn gebonden lidstaat zijn nationale wetgeving aldus moet inrichten dat, na de nietigverklaring van de oorspronkelijke beslissing en in geval van terugverwijzing van het dossier naar het semi-rechterlijke of administratieve orgaan als bedoeld in artikel 2, onder f), van deze richtlijn, binnen een korte termijn een nieuwe beslissing wordt vastgesteld die in overeenstemming is met de beoordeling in het vonnis waarbij nietigverklaring is uitgesproken.”* (HvJ 25 juli 2018, nr. C-585/16, punt 148). Het is echter onmogelijk dat, na de vernietiging van de bestreden beslissing, de commissaris-generaal in de hypothese dat de redelijke termijn zou zijn overschreven, alsnog overgaat tot het nemen van een beslissing binnen die termijn.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de commissaris-generaal hem niet gehoord heeft over de in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming aangebrachte nieuwe elementen, wijst de Raad verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2, van de Vreemdelingenwet van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3, van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker middels zijn verzoekschrift en respectievelijk aanvullende nota de mogelijkheid heeft gehad en had om nieuwe

elementen aan te brengen, zodat hij niet aantoont dat het feit dat hij niet opnieuw werd gehoord door de commissaris-generaal een negatieve invloed heeft op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

3.4. In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming vasthoudt verzoeker vast aan zijn initiële asielrelaas. De toelichting en de documenten die verzoeker bij het verzoekschrift aan het dossier heeft toegevoegd liggen in de lijn van de reeds voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en werpen aldus geen ander licht op de beoordeling die wordt gemaakt in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U stelde geen beroep in tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Integendeel, u stelt nog steeds te vrezen om door Al-Shabaab te worden gedood (zie verklaring volgend verzoek d.d.05.02.2024 (verder verklaring volgend verzoek), punt 17 en 20). Het louter vasthouden aan uw eerdere verklaringen aangaande uw vrees bij terugkeer naar Somalië, wijzigt niets aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Het CGVS stelt verder vast dat u zich in uw tweede verzoek om internationale bescherming in wezen beperkt tot het herhalen van uw verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van (onjuiste interpretaties van) de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook niet kan wijzigen.

Uw bewering dat uw moeder ten tijde van het interview bij het CGVS alreeds in Kenia verbleef, hetgeen u aan de hand van het document van de Refugee Affairs Secretariat wenst te staven, kan de eerder geuite twijfels aangaande de woonplaats van uw moeder en broer H. niet wegnemen (zie verklaring volgend verzoek, punt 17 en 19). In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd reeds vastgesteld dat uw verklaringen betreffende de woonplaats van uw moeder en broer dermate inconsistent waren dat deze het CGVS verhinderen een goed zicht hun werkelijke woonplaats te verkrijgen en bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid aantasten. De Raad trad de commissaris-generaal bij in deze beoordeling in haar arrest van 23 november 2023, randnr. 4.1.5.).

Het door u neergelegde document van het Keniaanse Refugee Affairs Secretariat kan bovenstaande appreciatie evenmin wijzigen. Het document, dat een kopie betreft, werd niet volledig gekopieerd, waardoor het CGVS in het ongewisse verkeerd over de correcte datum waarop uw moeder als vluchteling werd geregistreerd in Nairobi, Kenia. Bij de ‘Date of Registration’ kan enkel ‘25 aug’ worden gelezen. Daar er onderaan het door u neergelegde document wordt vermeld dat deze op 25 augustus 2023 werd afgeleverd, kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat uw moeder op 25 augustus 2023 in Kenia werd geregistreerd als vluchteling. Het door u neergelegde document kan dan ook geenszins dienen als bewijs van het verblijf van uw moeder in Kenia ten tijde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Integendeel, dit document doet de twijfels aangaande de geloofwaardigheid van het verblijf van uw moeder in Kenia ten tijde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS alleen maar toenemen.

Daarnaast plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij de manier waarop u dit document verkreeg. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming namelijk dat uw moeder en broer H. samen in Nairobi te Kenia verblijven (notities CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u met uw moeder en broer nog steeds contact te onderhouden via WhatsApp (notities CGVS, p. 10). Dat u verklaart het door u neergelegde document te hebben verkregen via M. A., iemand die volgens uw verklaringen weet hoe hij WhatsApp moet gebruiken, is dan ook opmerkelijk. Het is namelijk onduidelijk waarom u voor het verkrijgen van dit document geen beroep heeft gedaan op uw broer, die volgens uw verklaringen samen met uw moeder in Kenia verblijft en eveneens met WhatsApp kan werken. Ook doet het gegeven dat u geen document van de Refugee Affairs Secretariat neerlegt aangaande de registratie van uw broer als vluchteling in Kenia verder ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de woonplaats van uw broer H.

Wat betreft uw verklaring dat uw clan, in tegenstelling wat het CGVS beweert, u niet helpt (verklaring volgend verzoek, punt 24), dient te worden vastgesteld dat u deze bewering geenszins toelicht. Ondanks het gegeven dat dit een blote bewering betreft, dient te worden opgemerkt dat uw verklaring geen afbreuk doet aan de essentie van de beoordeling van uw vorig verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan deze verklaring de eerder gedane appreciatie niet ombuigen.”

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van zijn verklaringen die hij reeds aflegde in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming doch betwist de gevolgtrekking van de bestreden beslissing. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

De Raad merkt verder op dat verzoeker wijst op een eventuele verwestering in zijn hoofde of de humanitaire en socio-economische situatie in Somalië en stelt dat dit hem blootstelt aan vervolging dan wel ernstige schade. Echter werd dit element tevens reeds overwogen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, waarbij er werd vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagde om zijn verwestering op enerlei wijze te concretiseren of zijn socio-economische of humanitaire moeilijkheden niet toe te schrijven zijn aan een actor (RvV 23 november 2023, nr. nr. 297 571). Thans brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die een ander daglicht werpen op deze beoordeling.

Overigens zijn er ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het eerste verzoek om internationale bescherming.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts heeft de commissaris-generaal in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.5. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond,

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP